

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน การสนับสนุนจากครอบครัวและชุมชน กับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดกาฬสินธุ์ จะนำเสนอเป็น 5 ตอน ดังนี้

- ตอน 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง
- ตอน 2 การดูแลตนเอง ความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน และการสนับสนุนจากครอบครัวและชุมชนของผู้ป่วยโรคเบาหวาน
- ตอน 3 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน
- ตอน 4 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน
- ตอน 5 ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครอบครัวและชุมชนกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ เพื่อพิสูจน์สมมติฐานที่ว่า

- สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน
- สมมติฐานที่ 2 ความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน
- สมมติฐานที่ 3 การสนับสนุนจากครอบครัวและชุมชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้กำหนดการใช้สัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

N	หมายถึง	จำนวน(ความถี่)
\bar{X}	หมายถึง	ค่าเฉลี่ย
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
X^2	หมายถึง	ค่าทดสอบแบบไคสแควร์
p- value	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญ
r	หมายถึง	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ตอน 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

จากการศึกษาข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยโรคเบาหวาน โรงพยาบาลชุมชน จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 274 คน นำเสนอในตาราง 9 เป็นจำนวนและร้อยละ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและระยะเวลาที่เจ็บป่วย

ตาราง 9 จำนวนและร้อยละของผู้ป่วยโรคเบาหวาน จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และระยะเวลาที่เจ็บป่วย (N = 274)

ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	73	26.6
หญิง	201	73.4
อายุ		
25 - 64 ปี	241	88.0
65 ปีขึ้นไป	33	12.0
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า	255	93.0
มัธยมศึกษา	15	5.5
อุดมศึกษาหรือสูงกว่า	4	1.5
อาชีพ		
กลุ่มทำงานเบา	26	9.5
กลุ่มทำงานปานกลาง	36	13.1
กลุ่มทำงานหนัก	212	77.4
ระยะเวลาที่เจ็บป่วย		
1 - 5 ปี	170	62.0
6 - 10 ปี	67	24.5
11 ปีขึ้นไป	37	13.5

จากตาราง 9 พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้ป่วยโรคเบาหวาน 274 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 73.4 และพบในช่วงอายุ 25-64 ปี มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 88 รองลงมาร้อยละ 12 มีอายุ 65 ปีขึ้นไป ในด้านระดับการศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในระดับประถมศึกษาหรือต่ำกว่า คิดเป็นร้อยละ 93 และรองลงมาอยู่ในระดับมัธยมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 5.5 ในการประกอบอาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่มีอาชีพในกลุ่มทำงานหนัก คิดเป็นร้อยละ 77.4 และผู้ป่วยโรคเบาหวานส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่เจ็บป่วยเป็นโรคเบาหวานอยู่ในช่วง 1-5 ปี คิดเป็นร้อยละ 62

ตอน 2 การดูแลตนเอง ความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน และการสนับสนุนจากครอบครัวและชุมชนของผู้ป่วยโรคเบาหวาน

การดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ใน 5 เรื่องคือ อาหาร ยา การออกกำลังกาย การประเมนและแก้ไขภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ และการดูแลเท้า ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน การดูแลตนเองเป็นแบบมาตราส่วนการให้ค่า 3 ระดับ ได้แก่ ตอบปฏิบัติเป็นประจำให้ 3 คะแนน ตอบปฏิบัติบางครั้งให้ 2 คะแนน และตอบไม่เคยปฏิบัติเลยให้ 1 คะแนน ดังนั้นคะแนนจะมีอยู่ระหว่าง 1-3 และค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน จำแนกเป็นรายข้อ รายด้านและโดยรวม ดังตาราง 10-15

ตาราง 10 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม (ค่าเต็ม = 3)

การดูแลตนเอง	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การประเมนและแก้ไขภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ	2.61	.47	ดี
2. ยา	2.59	.38	ดี
3. อาหาร	2.44	.44	ดี
4. การดูแลเท้า	2.42	.39	ดี
5. การออกกำลังกาย	2.34	.49	ดี
รวม	2.49	.27	ดี

จากตาราง 10 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน ด้านการประเมนและแก้ไขภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ ยา อาหาร การดูแลเท้า และการออกกำลังกาย พบว่ารายด้านทุกด้านและโดยรวมอยู่ในระดับดี

ตาราง 11 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการดูแลตนเองด้านอาหาร
จำแนกเป็นรายข้อและโดยรวม (ค่าเต็ม = 3)

ด้านอาหาร	X	S.D.	ระดับ
1. การหลีกเลี่ยงเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์	2.52	.68	ดี
2. การงดรับประทานผลไม้ที่มีรสหวาน	2.49	.61	ดี
3. การหยุดดื่มเครื่องดื่มที่มีรสหวาน	2.48	.62	ดี
4. การจำกัดอาหารจำพวกแป้ง	2.38	.62	ดี
5. การหลีกเลี่ยงการรับประทานเนื้อสัตว์ที่ติดมันหรือติดหนัง หรือหนังสัตว์	2.34	.60	ดี
รวม	2.44	.44	ดี

จากตาราง 11 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการดูแลตนเองด้านอาหารของผู้ป่วยโรคเบาหวานเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของการหลีกเลี่ยงเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ การงดรับประทานผลไม้ที่มีรสหวาน การหยุดดื่มเครื่องดื่มที่มีรสหวาน การจำกัดอาหารจำพวกแป้ง และการหลีกเลี่ยงการรับประทานเนื้อสัตว์ที่ติดมันหรือติดหนังหรือหนังสัตว์รายข้อทุกข้อมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการดูแลตนเองด้านยา
จำแนกเป็นรายข้อและโดยรวม (ค่าเต็ม = 3)

ด้านยา	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การปรึกษาแพทย์ก่อนเพิ่มหรือลดขนาดยารักษาโรคเบาหวาน	2.70	.54	ดี
2. การปรึกษาแพทย์ก่อนหยุดยา	2.68	.59	ดี
3. การหลีกเลี่ยงขอยืมยารักษาโรคเบาหวาน	2.54	.67	ดี
4. การหลีกเลี่ยงใช้ยาสมุนไพรในการรักษาโรคเบาหวาน	2.54	.61	ดี
5. การรับประทานยารักษาโรคเบาหวานก่อนอาหารครึ่งชั่วโมง	2.50	.66	ดี
รวม	2.59	.38	ดี

จากตาราง 12 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการดูแลตนเองด้านยาของผู้ป่วยโรคเบาหวานเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของการปรึกษาแพทย์ก่อนเพิ่มหรือลดขนาดยารักษาโรคเบาหวาน การปรึกษาแพทย์ก่อนหยุดยา การหลีกเลี่ยงขอยืมยารักษาโรคเบาหวาน การหลีกเลี่ยงใช้ยาสมุนไพรในการรักษาโรคเบาหวาน และการรับประทานยารักษาโรคเบาหวานก่อนอาหารครึ่งชั่วโมงมีค่าเฉลี่ยรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับดี

ตาราง 13 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการดูแลตนเองด้านการออกกำลังกาย
จำแนกเป็นรายข้อและโดยรวม (ค่าเต็ม = 3)

ด้านการออกกำลังกาย	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การหลีกเลี่ยงการออกกำลังกายหลังรับประทานอาหารอิ่มใหม่ๆ	2.46	.71	ดี
2. ความถี่ของการออกกำลังกายในแต่ละสัปดาห์	2.35	.65	ดี
3. ระยะเวลาที่ใช้ในการออกกำลังกายแต่ละครั้ง	2.22	.62	ปานกลาง
รวม	2.34	.49	ดี

จากตาราง 13 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานในด้านการออกกำลังกายเป็นรายข้อ พบว่าการดูแลตนเองที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ ระยะเวลาที่ใช้ในการออกกำลังกายแต่ละครั้ง ส่วนการหลีกเลี่ยงการออกกำลังกายหลังรับประทานอาหารอิ่มใหม่ๆ และความถี่ของการออกกำลังกายในแต่ละสัปดาห์อยู่ในระดับดี และพบว่าการดูแลตนเองโดยรวมด้านนี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

ตาราง 14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการดูแลตนเองด้านการประเมิน และแก้ไขภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ จำแนกเป็นรายข้อและโดยรวม (ค่าเต็ม = 3)

ด้านการประเมินและแก้ไขภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การบอกสมาชิกในครอบครัวให้ทราบถึงวิธีการช่วยเหลือเมื่อมีอาการน้ำตาลในเลือดต่ำ	2.27	.78	ดี
2. การขอความช่วยเหลือเมื่อมีภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ	2.20	.76	ปานกลาง
3. การมีบัตรแสดงตนว่าเป็นโรคเบาหวานติดตัว	2.18	.79	ปานกลาง
4. การมีของหวานติดตัว	2.09	.78	ปานกลาง
รวม	2.61	.47	ดี

จากตาราง 14 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานในด้านการประเมินและแก้ไขภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำเป็นรายข้อ พบว่าการดูแลตนเองที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การขอความช่วยเหลือเมื่อมีภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ การมีบัตรแสดงตนว่าเป็นโรคเบาหวานติดตัว และการมีของหวานติดตัว ส่วนในระดับดี ได้แก่ การบอกสมาชิกในครอบครัวให้ทราบถึงวิธีการช่วยเหลือเมื่อมีอาการน้ำตาลในเลือดต่ำ และพบว่าการดูแลตนเองโดยรวมด้านนี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

ตาราง 15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการดูแลตนเองด้านการดูแลเท้า
จำแนกเป็นรายข้อและโดยรวม (ค่าเต็ม = 3)

ด้านการดูแลเท้า	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การดูแลเท้าให้สะอาด	2.64	.51	ดี
2. การมีแผลหรือมีการอักเสบเพียงเล็กน้อยที่เท้าปรึกษาแพทย์ ทันที	2.52	.60	ดี
3. การตัดเล็บเท้าในแนวตรง	2.38	.63	ดี
4. การหลีกเลี่ยงการนั่งไขว่ห้างหรือนั่งของๆ	2.31	.53	ดี
5. มีการบริหารเท้า	2.24	.65	ปานกลาง
รวม	2.42	.39	ดี

จากตาราง 15 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานในด้านการดูแลเท้าเป็นรายข้อ พบว่าการดูแลตนเองที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ มีการบริหารเท้า ส่วนการดูแลเท้าให้สะอาด การมีแผลหรือมีการอักเสบเพียงเล็กน้อยที่เท้าปรึกษาแพทย์ทันที การตัดเล็บเท้าในแนวตรง และการหลีกเลี่ยงการนั่งไขว่ห้างหรือนั่งของๆมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี และพบว่าการดูแลตนเอง โดยรวมด้านนี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับดี

ความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานของผู้ป่วยโรคเบาหวาน เกี่ยวกับธรรมชาติของโรค 4 ระยะ ได้แก่ ระยะมีความไวต่อการเกิดโรค ระยะก่อนมีอาการของโรค ระยะมีอาการของโรค และ ระยะป้องกันความพิการจากโรค ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน เป็นแบบตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน และตอบไม่ทราบให้ 0 คะแนน และ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานของผู้ป่วยโรคเบาหวาน จำแนกเป็นรายข้อ รายด้านและโดยรวม ดังตาราง 16-20

ตาราง 16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานของผู้ป่วยโรคเบาหวาน จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม (ค่าเต็ม = 1)

ความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ระยะป้องกันความพิการจากโรค	.64	.20	ปานกลาง
2. ระยะก่อนมีอาการของโรค	.62	.22	ปานกลาง
3. ระยะมีความไวต่อการเกิดโรค	.61	.23	ปานกลาง
4. ระยะมีอาการของโรค	.38	.26	น้อย
รวม	.59	.14	ปานกลาง

จากตาราง 16 ค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานของผู้ป่วยโรคเบาหวานในด้าน ระยะมีอาการของโรคจะอยู่ในระดับน้อย ส่วนระยะป้องกันความพิการจากโรค ระยะก่อนมีอาการของโรค และระยะมีความไวต่อการเกิดโรคอยู่ในระดับปานกลาง และพบว่าความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน
ด้านระยะมีความไวต่อการเกิดโรค จำแนกเป็นรายข้อและโดยรวม (ค่าเต็ม = 1)

ด้านระยะมีความไวต่อการเกิดโรค	X	S.D.	ระดับ
1. โรคเบาหวานเป็นโรคที่ถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์	.80	.40	ดี
2. การรับประทานอาหารโดยไม่ควบคุมเป็นสาเหตุของการเกิดโรคเบาหวาน	.78	.41	ดี
3. โรคเบาหวานเป็นโรคที่รักษาให้หายขาดได้	.47	.50	น้อย
4. โรคเบาหวานเป็นโรคติดต่อทางเลือด	.38	.49	น้อย
รวม	.61	.23	ปานกลาง

จากตาราง 17 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานด้านระยะมีความไวต่อการเกิดโรคเป็นรายข้อ พบว่าความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ โรคเบาหวานเป็นโรคที่รักษาให้หายขาดได้ โรคเบาหวานเป็นโรคติดต่อทางเลือด และอยู่ในระดับดี ได้แก่ โรคเบาหวานเป็นโรคที่ถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ การรับประทานอาหารโดยไม่ควบคุมเป็นสาเหตุของการเกิดโรคเบาหวาน และพบว่าความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานโดยรวมด้านนี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน
ด้านระยะก่อนมีอาการของโรค จำแนกเป็นรายข้อและโดยรวม (ค่าเต็ม = 1)

ด้านระยะก่อนมีอาการของโรค	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ผู้ที่ตรวจพบน้ำตาลในปัสสาวะต้องมีการตรวจน้ำตาลในเลือด เพื่อยืนยันว่าเป็นโรคเบาหวาน	.86	.34	ดี
2. เมื่อมีอาการชาปลายมือปลายเท้าควรไปตรวจน้ำตาลในปัสสาวะ	.80	.40	ดี
3. หากสงสัยว่าเป็นโรคเบาหวานสามารถตรวจน้ำตาลในร่างกาย ได้จากปัสสาวะเท่านั้น	.57	.50	ปานกลาง
4. ถ้าสังเกตว่าปัสสาวะมีสีเหลืองแสดงว่ามีน้ำตาลในปัสสาวะ	.24	.43	น้อย
รวม	.62	.22	ปานกลาง

จากตาราง 18 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานด้านระยะก่อนมีอาการของโรคเป็นรายข้อ พบว่าความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ ถ้าสังเกตว่าปัสสาวะมีสีเหลืองแสดงว่ามีน้ำตาลในปัสสาวะ ส่วนอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ หากสงสัยว่าเป็นโรคเบาหวานสามารถตรวจน้ำตาลในร่างกายได้จากปัสสาวะเท่านั้น และอยู่ในระดับดี ได้แก่ ผู้ที่ตรวจพบน้ำตาลในปัสสาวะต้องมีการตรวจน้ำตาลในเลือดเพื่อยืนยันว่าเป็นโรคเบาหวาน เมื่อมีอาการชาปลายมือปลายเท้าควรไปตรวจน้ำตาลในปัสสาวะ และพบว่าความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานโดยรวมด้านนี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน
ด้านระยะมีอาการของโรค จำแนกเป็นรายข้อและโดยรวม (ค่าเต็ม = 1)

ด้านระยะมีอาการของโรค	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การที่น้ำหนักตัวลดแสดงว่าร่างกายสูญเสียน้ำตาลไปกับปัสสาวะ	.74	.44	ปานกลาง
2. โรคเบาหวานชนิดไม่พึ่งอินซูลินมักพบในผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี	.26	.44	น้อย
3. การตรวจน้ำตาลในปัสสาวะหากแผ่นเคลือบน้ำยาเป็นสีฟ้าแสดงว่า มีน้ำตาลในปัสสาวะ	.26	.44	น้อย
4. ผู้ที่เป็นโรคเบาหวานจะมีอาการแสดงคือ ปวดศีรษะ	.25	.43	น้อย
รวม	.38	.26	น้อย

จากตาราง 19 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานด้านระยะมีอาการของโรคเป็นรายข้อ พบว่าความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ โรคเบาหวานชนิดไม่พึ่งอินซูลินมักพบในผู้ที่มีอายุต่ำกว่า 30 ปี การตรวจน้ำตาลในปัสสาวะหากแผ่นเคลือบน้ำตาลเป็นสีฟ้าแสดงว่ามีน้ำตาลในปัสสาวะ ผู้ที่เป็นโรคเบาหวานจะมีอาการแสดงคือปวดศีรษะ ส่วนอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ การที่น้ำหนักตัวลดแสดงว่าร่างกายสูญเสียน้ำตาลไปกับปัสสาวะ และพบว่าความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานโดยรวมด้านนี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน ด้านระยะป้องกันความพิการจากโรค จำแนกเป็นรายข้อและโดยรวม (ค่าเต็ม = 1)

ด้านระยะป้องกันความพิการจากโรค	X	S.D.	ระดับ
1. การป้องกันการเกิดแผลที่เท้าโดยสวมรองเท้าทุกครั้งที่ออกจากบ้าน	.96	.19	ดี
2. การแก้ไขภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำขณะออกกำลังกาย	.89	.32	ดี
3. เมื่อควบคุมโรคเบาหวานดี การรักษาที่ได้รับคือการควบคุมอาหาร	.75	.43	ปานกลาง
4. การออกกำลังกายเป็นประจำจะช่วยให้น้ำตาลในเลือดลดลง	.74	.44	ปานกลาง
5. อาการหิวคล้ายจะเป็นลมแสดงว่าเกิดภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ	.71	.45	ปานกลาง
6. ยาเม็ดลดน้ำตาลจะได้ผลดีควรรับประทานก่อนอาหารครึ่งชั่วโมง	.70	.46	ปานกลาง
7. ถ้าจำกัดอาหารได้ แนวโน้มน้ำตาลในเลือดก่อนอาหารควรตรวจพบต่ำกว่า 118 มิลลิกรัม/เดซิลิตร	.68	.47	ปานกลาง
8. เมื่อจะใช้ยาสมุนไพรควรปรึกษาแพทย์ก่อน	.65	.48	ปานกลาง
9. หลีกเลี่ยงการใช้ของร้อนๆวางที่เท้า	.62	.49	ปานกลาง
10. การลดขนาดยาเองเมื่อรู้สึกมีอาการดีขึ้น	.52	.50	ปานกลาง
11. การรับประทานยาเม็ดลดน้ำตาลเพิ่มจากเดิมเมื่อรู้สึกใจสั่น ตาลาย	.46	.50	น้อย
12. การตัดเล็บเท้าของผู้ที่เป็นโรคเบาหวาน	.46	.50	น้อย
13. การตรวจปัสสาวะด้วยตนเอง	.45	.50	น้อย
14. การแก้ไขภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำโดยการรับประทานของหวาน	.41	.49	น้อย
รวม	.64	.20	ปานกลาง

จากตาราง 20 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานด้านระยะป้องกัน ความพิการจากโรคเป็นรายข้อ พบว่าความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย ได้แก่ การรับประทานยาเม็ดลดน้ำตาลเพิ่มจากเดิมเมื่อรู้สึกใจสั่น ตาลาย การตัดเล็บเท้าของผู้ที่เป็นโรคเบาหวาน การตรวจปัสสาวะด้วยตนเอง และการแก้ไขภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำโดยการรับประทานของหวาน ส่วนอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ เมื่อควบคุมโรคเบาหวานคือการรักษาที่ได้รับคือการควบคุมอาหาร การออกกำลังกายเป็นประจำจะช่วยให้น้ำตาลในเลือดลดลง อาการหิวคล้ายจะเป็นลมแสดงว่าเกิดภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ ยาเม็ดลดน้ำตาลจะได้ผลดีควรรับประทานก่อนอาหารเช้าครึ่งชั่วโมง ถ้าจำกัดอาหารได้แนวโน้มน้ำตาลในเลือดก่อนอาหารควรตรวจพบต่ำกว่า 118 มิลลิกรัม/เดซิลิตร เมื่อจะใช้ยาสมุนไพรควรปรึกษาแพทย์ก่อน หลีกเลี่ยงการใช้ของร้อนๆ วางที่เท้า การลดขนาดยาเองเมื่อรู้สึกมีอาการดีขึ้น และอยู่ในระดับมาก ได้แก่ การป้องกันการเกิดแผลที่เท้าโดยสวมรองเท้าทุกครั้งที่อยู่จากบ้าน และการแก้ไขภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำขณะออกกำลังกาย และพบว่าความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานโดยรวมด้านนี้มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

การสนับสนุนจากครอบครัวและชุมชนของผู้ป่วยโรคเบาหวานใน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านความใกล้ชิดผูกพัน ด้านการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ด้านการส่งเสริมให้มีการพัฒนา ด้านการมีคุณค่าในตนเอง และด้านการได้รับความช่วยเหลือในด้านต่างๆ ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนน การสนับสนุนจากครอบครัวและชุมชน เป็นแบบมาตราส่วนการให้ค่า 3 ระดับ ได้แก่ ตอบมาก ให้ 3 คะแนน ตอบปานกลาง ให้ 2 คะแนน และตอบน้อย ให้ 1 คะแนน คะแนนจะมีอยู่ระหว่าง 1-3 ดังนั้นคะแนนโดยรวมจะมีอยู่ระหว่างคะแนน 2-6 และค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสนับสนุนจากครอบครัวและชุมชนของผู้ป่วยโรคเบาหวาน จำแนกเป็นรายข้อ รายด้านและโดยรวม ดังตาราง 21-31

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสนับสนุนจากครอบครัวและชุมชนของผู้ป่วยโรคเบาหวาน จำแนกเป็นรายด้านและโดยรวม (ค่าเต็ม = 3)

การสนับสนุน	ครอบครัว			ชุมชน		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ความใกล้ชิดผูกพัน	2.79	.34	ดี	1.91	.54	ปานกลาง
2. การเป็นส่วนหนึ่งของสังคม	2.68	.42	ดี	1.94	.53	ปานกลาง
3. การได้รับความช่วยเหลือด้านต่างๆ	2.62	.46	ดี	1.71	.48	ปานกลาง
4. การส่งเสริมให้มีการพัฒนา	2.59	.43	ดี	1.83	.49	ปานกลาง
5. การมีคุณค่าในตนเอง	2.56	.47	ดี	1.83	.51	ปานกลาง
รวม	2.65	.34	ดี	1.84	.41	ปานกลาง

จากตาราง 21 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนจากครอบครัวและชุมชนของผู้ป่วยโรคเบาหวาน พบว่าค่าเฉลี่ยด้านการส่งเสริมให้มีการพัฒนา การมีคุณค่าในตนเอง การได้รับความช่วยเหลือในด้านต่างๆอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนด้านความใกล้ชิดผูกพัน การเป็นส่วนหนึ่งของสังคมอยู่ในระดับดี และพบว่าการสนับสนุนจากครอบครัวและชุมชนโดยรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง

การสนับสนุนจากครอบครัว พบว่าด้านความใกล้ชิดผูกพัน การเป็นส่วนหนึ่งของสังคม การได้รับความช่วยเหลือด้านต่างๆ การส่งเสริมให้มีการพัฒนา และการมีคุณค่าในตนเองมีค่าเฉลี่ยรายด้านทุกด้านและโดยรวมอยู่ในระดับดี ส่วนการสนับสนุนจากชุมชน พบว่าด้านการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม ความใกล้ชิดผูกพัน การมีคุณค่าในตนเอง การส่งเสริมให้มีการพัฒนา และการได้รับความช่วยเหลือด้านต่างๆมีค่าเฉลี่ยรายด้านทุกด้านและโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสนับสนุนจากครอบครัว
ด้านความใกล้ชิดผูกพัน จำแนกเป็นรายข้อและโดยรวม (ค่าเต็ม = 3)

ด้านความใกล้ชิดผูกพัน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การได้รับความรักและห่วงใย	2.83	.43	ดี
2. การรู้สึกอบอุ่นใจเมื่อได้ใกล้ชิด	2.82	.42	ดี
3. การได้รับการดูแลเอาใจใส่เมื่อเวลาที่เจ็บป่วย	2.79	.47	ดี
4. การมีโอกาสได้พบปะพูดคุย	2.78	.45	ดี
5. การได้รับความไว้วางใจให้รับผิดชอบในงานที่สามารถทำได้	2.74	.50	ดี
รวม	2.79	.34	ดี

จากตาราง 22 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนจากครอบครัวด้านความใกล้ชิดผูกพันเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของการได้รับความรักและห่วงใย การรู้สึกอบอุ่นใจเมื่อได้ใกล้ชิด การได้รับการดูแลเอาใจใส่เมื่อเวลาที่เจ็บป่วย การมีโอกาสได้พบปะพูดคุย และการได้รับความไว้วางใจให้รับผิดชอบในงานที่สามารถทำได้รายข้อทุกข้ออยู่ในระดับดี

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสนับสนุนจากครอบครัว ด้านการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม จำแนกเป็นรายข้อและโดยรวม (ค่าเต็ม = 3)

ด้านการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การให้ความช่วยเหลือเมื่อมีอาการไม่สบาย	2.80	.46	ดี
2. การสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมที่ชุมชนจัดขึ้น	2.71	.52	ดี
3. การมีโอกาสได้ไปเที่ยวหรือทำกิจกรรมภายในครอบครัว	2.66	.57	ดี
4. การมีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมทางศาสนา	2.63	.57	ดี
5. การมีโอกาสเป็นผู้นำครอบครัว	2.61	.60	ดี
รวม	2.68	.42	ดี

จากตาราง 23 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของการให้ความช่วยเหลือเมื่อมีอาการไม่สบาย การสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมที่ชุมชนจัดขึ้น การมีโอกาสได้ไปเที่ยวหรือทำกิจกรรมภายในครอบครัว การมีโอกาสได้ร่วมกิจกรรมทางศาสนา และการมีโอกาสเป็นผู้นำครอบครัวรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับดี

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสนับสนุนจากครอบครัว
ด้านการส่งเสริมให้มีการพัฒนา จำแนกเป็นรายข้อและโดยรวม (ค่าเต็ม = 3)

ด้านการส่งเสริมให้มีการพัฒนา	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การให้กำลังใจเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล	2.75	.50	ดี
2. การพาไปตรวจสุขภาพตามที่แพทย์นัด	2.67	.59	ดี
3. การระบายความรู้สึกให้ฟังได้	2.64	.60	ดี
4. การให้ความสะดวกสบายในการเดินทาง	2.57	.66	ดี
5. การชักชวนให้ชมวีดิทัศน์ที่สาริตเรื่องการบริหารร่างกายและเท้า	2.31	.80	ดี
รวม	2.59	.43	ดี

จากตาราง 24 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการส่งเสริมให้มีการพัฒนาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของการให้กำลังใจเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล การพาไปตรวจสุขภาพตามที่แพทย์นัด การระบายความรู้สึกให้ฟังได้ การให้ความสะดวกสบายในการเดินทาง และการชักชวนให้ชมวีดิทัศน์ที่สาริตเรื่องการบริหารร่างกายและเท้าทุกข้ออยู่ในระดับดี

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสนับสนุนจากครอบครัว
ด้านกรมีคุณค่าในตนเอง จำแนกเป็นรายข้อและโดยรวม (ค่าเต็ม = 3)

ด้านกรมีคุณค่าในตนเอง	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การยอมรับในความสามารถ	2.66	.55	ดี
2. การได้รับคำชมเชยเมื่อสามารถดูแลสุขภาพได้ดี	2.62	.56	ดี
3. การได้รับการชื่นชมเมื่อสามารถตัดสินใจในเรื่องต่างๆได้	2.60	.61	ดี
4. การเจ็บป่วยด้วยโรคเบาหวานไม่ถือว่าเป็นสิ่งที่มีปัญหา	2.58	.61	ดี
5. การให้สิ่งพิเศษเล็กน้อยๆ	2.35	.77	ดี
รวม	2.56	.47	ดี

จากตาราง 25 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนจากครอบครัวด้านกรมีคุณค่าในตนเองเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของการยอมรับในความสามารถ การได้รับคำชมเชยเมื่อสามารถดูแลสุขภาพได้ดี การได้รับการชื่นชมเมื่อสามารถตัดสินใจในเรื่องต่างๆได้ การเจ็บป่วยด้วยโรคเบาหวานไม่ถือว่าเป็นสิ่งที่มีปัญหา และการให้สิ่งพิเศษเล็กน้อยๆรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับดี

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสนับสนุนจากครอบครัว ด้านการได้รับความช่วยเหลือในด้านต่างๆ จำแนกเป็นรายข้อและโดยรวม (ค่าเต็ม = 3)

ด้านการได้รับความช่วยเหลือในด้านต่างๆ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การช่วยเหลือในการแก้ปัญหา	2.69	.53	ดี
2. การให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน	2.67	.56	ดี
3. การให้สิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็น	2.66	.55	ดี
4. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาหารที่เหมาะสมกับโรค	2.57	.61	ดี
5. การให้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับการดูแลรักษาพยาบาล	2.52	.62	ดี
รวม	2.62	.46	ดี

จากตาราง 26 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนจากครอบครัวด้านการได้รับความช่วยเหลือในด้านต่างๆเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของการช่วยเหลือในการแก้ปัญหา การให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน การให้สิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็น การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาหารที่เหมาะสมกับโรค และการให้ข้อมูลที่จำเป็นเกี่ยวกับการดูแลรักษาพยาบาลทุกข้ออยู่ในระดับดี

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสนับสนุนจากชุมชน ด้านความใกล้ชิดผูกพัน จำแนกเป็นรายข้อและโดยรวม (ค่าเต็ม = 3)

ด้านความใกล้ชิดผูกพัน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การมีโอกาสได้พบปะพูดคุย	1.96	.72	ปานกลาง
2. การรู้สึกอบอุ่นใจเมื่อได้ใกล้ชิด	1.96	.66	ปานกลาง
3. การได้รับความไว้วางใจให้รับผิดชอบในงานที่สามารถทำได้	1.88	.67	ปานกลาง
4. การได้รับความรักและห่วงใย	1.87	.65	ปานกลาง
5. การได้รับการดูแลเอาใจใส่เมื่อเวลาที่เจ็บป่วย	1.85	.67	ปานกลาง
รวม	1.91	.54	ปานกลาง

จากตาราง 27 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนจากชุมชนด้านความใกล้ชิดผูกพันเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของการมีโอกาสดังกล่าวได้พบปะพูดคุย การรู้สึกอบอุ่นใจเมื่อได้ใกล้ชิด การได้รับความไว้วางใจให้รับผิดชอบในงานที่สามารถทำได้ การได้รับความรักและห่วงใย และการได้รับการดูแลเอาใจใส่เมื่อเวลาที่เจ็บป่วยรายข้อทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 28 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสนับสนุนจากชุมชนด้านการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม จำแนกเป็นรายข้อและโดยรวม (ค่าเต็ม = 3)

ด้านการเป็นส่วนหนึ่งของสังคม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมที่ชุมชนจัดขึ้น	2.08	.74	ปานกลาง
2. การให้ความช่วยเหลือเมื่อมีอาการไม่สบาย	1.94	.70	ปานกลาง
3. การมีโอกาสร่วมกิจกรรมทางศาสนา	1.93	.73	ปานกลาง
4. การมีโอกาไปได้ไปเที่ยวหรือทำกิจกรรมในชุมชน	1.91	.67	ปานกลาง
5. การมีโอกาสนำชุมชน	1.86	.71	ปานกลาง
รวม	1.94	.53	ปานกลาง

จากตาราง 28 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนจากชุมชนด้านการเป็นส่วนหนึ่งของสังคมเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนให้เข้าร่วมกิจกรรมที่ชุมชนจัดขึ้น การให้ความช่วยเหลือเมื่อมีอาการไม่สบาย การมีโอกาสร่วมกิจกรรมทางศาสนา การมีโอกาไปได้ไปเที่ยวหรือทำกิจกรรมในชุมชน และการมีโอกาสนำชุมชนทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 29 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสนับสนุนจากชุมชนด้านการส่งเสริมให้มีการพัฒนา จำแนกเป็นรายข้อและโดยรวม (ค่าเต็ม = 3)

ด้านการส่งเสริมให้มีการพัฒนา	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การให้กำลังใจเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล	1.91	.71	ปานกลาง
2. การพาไปตรวจสุขภาพตามที่แพทย์นัด	1.87	.72	ปานกลาง
3. การระบายความรู้สึกให้ฟังได้	1.87	.69	ปานกลาง
4. การให้ความสะดวกสบายในการเดินทาง	1.83	.66	ปานกลาง
5. การชักชวนให้ชมวีดิทัศน์ที่สาธิตเรื่องการบริหารร่างกายและเท้า	1.64	.66	ปานกลาง
รวม	1.83	.49	ปานกลาง

จากตาราง 29 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนจากชุมชนด้านการส่งเสริมให้มีการพัฒนาเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของการให้กำลังใจเกี่ยวกับการรักษาพยาบาล การพาไปตรวจสุขภาพตามที่แพทย์นัด การระบายความรู้สึกให้ฟังได้ การให้ความสะดวกสบายในการเดินทาง การชักชวนให้ชมวีดิทัศน์ที่สาธิตเรื่องการบริหารร่างกายและเท้ารายข้อทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 30 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสนับสนุนจากชุมชน
ด้านการมีคุณค่าในตนเอง จำแนกเป็นรายข้อและโดยรวม (ค่าเต็ม = 3)

ด้านการมีคุณค่าในตนเอง	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การยอมรับในความสามารถ	1.92	.70	ปานกลาง
2. การได้รับคำชมเชยเมื่อสามารถดูแลสุขภาพได้ดี	1.89	.66	ปานกลาง
3. การเจ็บป่วยด้วยโรคเบาหวานไม่ถือว่าเป็นสิ่งที่มีปัญหา	1.85	.69	ปานกลาง
4. การได้รับการชื่นชมเมื่อสามารถตัดสินใจในเรื่องต่างๆได้	1.84	.64	ปานกลาง
5. การให้สิ่งพิเศษเล็กน้อยๆ	1.66	.69	ปานกลาง
รวม	1.83	.51	ปานกลาง

จากตาราง 30 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนจากชุมชนด้านการมีคุณค่าในตนเอง เป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของการยอมรับในความสามารถ การได้รับคำชมเชยเมื่อสามารถดูแลสุขภาพได้ดี การเจ็บป่วยด้วยโรคเบาหวานไม่ถือว่าเป็นสิ่งที่มีปัญหา การได้รับการชื่นชมเมื่อสามารถตัดสินใจในเรื่องต่างๆได้ และการให้สิ่งพิเศษเล็กน้อยๆทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง

ตาราง 31 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสนับสนุนจากชุมชนด้านการ
ได้รับความช่วยเหลือในด้านต่างๆ จำแนกเป็นรายข้อและโดยรวม (ค่าเต็ม = 3)

ด้านการได้รับความช่วยเหลือในด้านต่างๆ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. การให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลรักษาพยาบาล	1.82	.68	ปานกลาง
2. การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาหารที่เหมาะสมกับโรค	1.78	.69	ปานกลาง
3. การช่วยเหลือในการแก้ปัญหา	1.74	.67	ปานกลาง
4. การให้สิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็น	1.64	.65	ปานกลาง
5. การให้ความช่วยเหลือด้านการเงิน	1.57	.64	ปานกลาง
รวม	1.71	.48	ปานกลาง

จากตาราง 31 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของการสนับสนุนจากชุมชนด้านการได้รับความช่วยเหลือในด้านต่างๆเป็นรายข้อ พบว่าค่าเฉลี่ยของการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการดูแลรักษาพยาบาล การให้คำแนะนำเกี่ยวกับการเลือกอาหารที่เหมาะสมกับโรค การช่วยเหลือในการแก้ปัญหา การให้สิ่งของเครื่องใช้ที่จำเป็นและการให้ความช่วยเหลือด้านการเงินทุกข้ออยู่ในระดับปานกลาง

ตอน 8 ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและระยะเวลาที่เจ็บป่วยกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน โดยใช้สถิติทดสอบความสัมพันธ์ไคสแควร์ และนำเสนอเป็นตารางแจกแจงความถี่และร้อยละของเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและระยะเวลาที่เจ็บป่วย จำแนกตามระดับของการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน และแสดงค่าไคสแควร์และระดับของการมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตาราง 32

ตาราง 32 จำนวนและร้อยละของเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและระยะเวลาที่เจ็บป่วย จำแนกตามระดับของการดูแลตนเอง และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน

ปัจจัยส่วนบุคคล	การดูแลตนเอง	ปานกลาง (34-49)		มาก (50-66)		รวม		C	X ²	p-value
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ			
เพศ										
ชาย		16	5.5	58	21.2	73	26.6	.03	.25	.62
หญิง		86	13.1	165	60.2	201	73.4			
รวม		51	18.6	223	81.4	274	100			
อายุ										
25-64 ปี		46	16.8	195	71.2	241	88	.03	.30	.59
65 ปี ขึ้นไป		5	1.8	28	10.2	33	12			
รวม		51	18.6	223	81.4	274	100			
ระดับการศึกษา										
ประถมศึกษาหรือต่ำกว่า		44	16.1	211	77	255	93	.18	9.69*	.02
มัธยมศึกษา		7	2.6	8	2.9	15	5.5			
อุดมศึกษาหรือสูงกว่า		0	0	4	1.5	4	1.5			
รวม		51	18.6	223	81.4	274	100			

ตาราง 32 จำนวนและร้อยละของเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและระยะเวลาที่เจ็บป่วย จำแนกตามระดับของการดูแลตนเอง และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน (ต่อ)

ปัจจัยส่วนบุคคล	การดูแลตนเอง		ปานกลาง (34-49)		มาก (50-66)		รวม		C	X ²	p-value
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ					
อาชีพ											
กลุ่มทำงานเบา	7	25	19	7	26	9.5	.22	13.93*	.01		
กลุ่มทำงานปานกลาง	12	4.4	24	8.8	36	13.1					
กลุ่มทำงานหนัก	32	11.7	180	65.7	212	77.4					
รวม	51	18.6	223	81.4	274	100					
ระยะเวลาที่เจ็บป่วย											
1-5 ปี	31	11.3	139	50.7	170	62	.09	2.39	.49		
6-10 ปี	10	3.6	57	20.8	67	24.5					
11 ปีขึ้นไป	10	3.7	27	9.9	37	13.5					
รวม	51	18.6	223	81.4	274	100					

จากตาราง 32 พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการดูแลตนเองอยู่ในระดับดี คิดเป็นร้อยละ 81.4 มีการดูแลตนเองอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 18.6 เมื่อวิเคราะห์ค่าไคสแคว์ของปัจจัยส่วนบุคคลกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน พบว่า ตัวแปรระดับการศึกษาและอาชีพมีความสัมพันธ์กับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 ที่ว่าปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการดูแลตนเอง ส่วนตัวแปรเพศ อายุ และระยะเวลาที่เจ็บป่วยไม่มีความสัมพันธ์กับการดูแลตนเองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ 1 ที่ว่าปัจจัยส่วนบุคคลมีความสัมพันธ์กับการดูแลตนเอง

ตอน 4 ความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน

จากผลการวิเคราะห์ความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานใน 5 ด้าน คือ อาหาร ยา การออกกำลังกาย การประเมินและแก้ไขภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ และการดูแลเท้า โดยการคำนวณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และระดับของการมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตาราง 33

ตาราง 33 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน

ปัจจัย	การดูแลตนเอง					
	โดยรวม	อาหาร	ยา	การออกกำลังกาย	การประเมินและแก้ไขภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ	การดูแลเท้า
ความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวาน	.37*	.06	.28*	.13*	.32*	.37*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 33 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่าความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน ยกเว้นด้านอาหาร ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 2 ที่ว่าความรู้เกี่ยวกับโรคเบาหวานมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน

ตอน 5 ความสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครอบครัวและชุมชนกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน

จากผลการวิเคราะห์การสนับสนุนจากครอบครัวและชุมชนกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานใน 5 ด้าน คือ อาหาร ยา การออกกำลังกาย การประคบและแก้ไขภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ และการดูแลเท้า โดยการคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน และได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางแสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และระดับของการมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังตาราง 34

ตาราง 34 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างการสนับสนุนจากครอบครัวและชุมชนกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน

ปัจจัย	การดูแลตนเอง					
	โดยรวม	อาหาร	ยา	การออกกำลังกาย	การประคบและแก้ไขภาวะน้ำตาลในเลือดต่ำ	การดูแลเท้า
การสนับสนุนจากครอบครัวและชุมชน	.38*	-.02	.20*	.12*	.63*	.30*

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตาราง 34 เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ พบว่าการสนับสนุนจากครอบครัวและชุมชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน ยกเว้นด้านอาหาร ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ 3 ที่ว่าการสนับสนุนจากครอบครัวและชุมชนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการดูแลตนเองของผู้ป่วยโรคเบาหวาน